

Sommige historische foto's hebben geluk. Die verdwijnen niet in de stoffige eeuwigheid van een archief, maar worden gereïncarneerd in de studio van Imran Channa. Die studio is een soort poëtisch laboratorium. De kunstenaar, geïnspireerd door de ideeën over het eindeloos voortbestaan van beelden van de Duitse kunsthistoricus Aby Warburg, creëerde er de juiste omstandigheden voor het kijken naar de geschiedenis en het construeren van een blik op het heden. Hij beschouwt oude foto's als reservoirs van tijd. Door ze nauwgezet na te tekenen, uit te gummen, het gumsel uit te lichten en met een microscoop te bekijken, laat Channa zien hoe het beeld in verschillende vormen kan overleven en blijven voortbestaan. Op de afgeplakte ramen versmelten geschiedenis en heden met elkaar. De lineaire opvatting van tijd werd opgeheven.